

Milovaní bratři a sestry v Kristu, drazí přátelé, vážení čtenáři a vy všichni, kterým se dostaly tyto řádky do rukou, dovoluji, abychom úvodem poznamenali, že text, který právě čtete, je bezprostřední reakcí na anonymní internetovou kampaň, která se šíří prostřednictvím elektronické pošty mezi pravoslavnými v České republice a na Slovensku. V zásadě se jedná o pokračování boje, který se rozhořel již v roce 2014, kdy se po odstoupení tehdejšího metropolity Kryštofa skupina mladých biskupů v čele s Jáchymem (Romanem Hrdým) pokusila ovládnout zdejší pravoslavnou církev a plně ji podřídit Moskevskému patriarchátu, který to z pochopitelných důvodů aktivně podporoval. Díky Bohu bylo jejich úsilí zmařeno, nicméně Jáchym se svou skupinou opět vyrazili do boje za ovládnutí zdejší církve.

Tentokrát těmto lidem vadí snaha Konstantinopolského patriarchátu, který je první v pořadí cti mezi pravoslavnými církvemi, realizovat dohody, které s ním uzavřela místní pravoslavná církev v lednu a květnu roku 2016. Tehdy bylo dohodnuto, že v Ústavě Pravoslavné církve v českých zemích a na Slovensku budou provedeny změny, aby tato ústava odpovídala Tomosu z roku 1998 o udělení autokefality místní pravoslavné církvi Konstantinopolským patriarchátem. Tomos se už změnil a mimo jiné potvrdil střídání metropolie mezi Prešovem a Prahou. Všechny požadované dodatky do Ústavy spočívají v tom, že v případě nejasností, zmatků a krize, které jsou v místní pravoslavné církvi fakticky trvalým jevem po dlouhé roky, požádá místní pravoslavná církev o radu a podporu Konstantinopolský patriarchát. Stejně tak by se postupovalo i v případě soudu nad biskupy popřípadě posouzení jejich kanonicity. Místní pravoslavná církev totiž navzdory pořád omílanému tvrzení o své plné autokefalitě není a nebude plně církevně samostatná, protože bez zahraniční pomoci není ani schopna dát dohromady dvanáct biskupů na řádný církevní soud, který by mohl soudit místní biskupy, a právě tohle na Moskevském patriarchátu velmi dobře vědí.

Ba co víc, místní pravoslavná církev není schopna samostatné existence vůbec, a to mimo jiné proto, že nemá dostatek kvalitních kádrů v oblasti kanonického práva, takže při každé poněkud složitější situaci neví, jak má jednat. A to už se raději nezmiňujeme o absenci byť jen elementárního církevního etosu. To všechno by mohl vyřešit mateřský dohled Konstantinopolského patriarchátu, čehož se však jáchymovská klika bojí ze všeho nejvíce, protože její divoké a zcela účelové interpretace složitých vztahů mezi základním dokumentem, který je klíčový pro český stát, Ústavou místní pravoslavné církve a posvátnými kánony, závaznými pro všechny pravoslavné církve, udělaly v roce 2014 z naší pravoslavné církve divokou džungli, v níž je právo silněji prosazováno mačetami, a kde jsou biskupové sesazováni i jmenováni a Posvátný synod řízen praktikami vojenské junty jako při vojenských převratech někde v banánových republikách. Takový stav jáchymovcům vyhovoval, protože při plné závislosti na Moskevském patriarchátu a jeho podpoře by si mohli na svém písečku dělat, co chtěli, přičemž by sebevětší zhýralosti odůvodňovali ostatním světovým pravoslavným církvím tvrzením o své vlastní autokefalitě a nepřípustnosti zásahu zvenčí. Ale příchod Konstantinopolských biskupů by přerušil tuto sovětizaci a izolaci místní pravoslavné církve od starobylých pravoslavných patriarchátů, které se řídí posvátnými kánony a starobylou církevní tradicí. Jáchymova klika, aby dodala váhu svým propagandistickým výlevům, straší ztrátou autokefality, ztrátou registrace a rozkradením náhrad. To se ale naopak děje nyní. Zloděj křičí, chyťte zloděje. Dnešním nešvarům by naopak dohled zkušených a vzdělaných biskupů z Konstantinopolského patriarchátu zabránil. Právě toho se jáchymovci evidentně velmi bojí a právě proto spustili současnou mediální kampaň, že český stát by prý přestal vyplácet náhrady místní pravoslavné církvi, protože by se pro něj stala cizí náboženskou organizací. To je lež! Český stát vyplácí restituční peníze a náhrady i mnoha jiným církvím a náboženským společnostem, které jsou dokonce pod přímou zahraniční jurisdikcí a jen působí na českém území! Naopak dohled Konstantinopolského patriarchátu by byl pro český stát zárukou řádného fungování této organizace. Ale podle jáchymovců nám jedinou svobodu garantuje údajně jen pseudoautokefalita z roku 1951. Jakou svobodu by nám mohla garantovat tato pseudoautokefalita udělená v období stalinismu, jejíž dokument se ani nikdy nenašel a informuje o ní jen malá zpráva v ročence Moskevského patriarchátu? Žádnou! Nikdo ze starobylých církví ji právě z těchto důvodů nikdy neuznával, v důsledku čehož jsme byli fakticky plně závislí na Moskvě. Právě tento stav z doby komunismu by jáchymovci chtěli obnovit. Podřízení zdejší pravoslavné církve zahraničním politickým zájmům a izolace od Konstantinopole a ostatního světa je dalším tahem v hybridní válce Ruska s Evropou.

Čeští a moravští pravoslavní věřící z pravoslavných rodin, které budovaly československé pravoslaví, a jsou věrné odkazu svých předků a svatým apoštolům rovným učitelům Cyrilovi a Metodějovi, kteří k nám přišli z Konstantinopole, odkud vychází dobrý zákon na všechny strany.